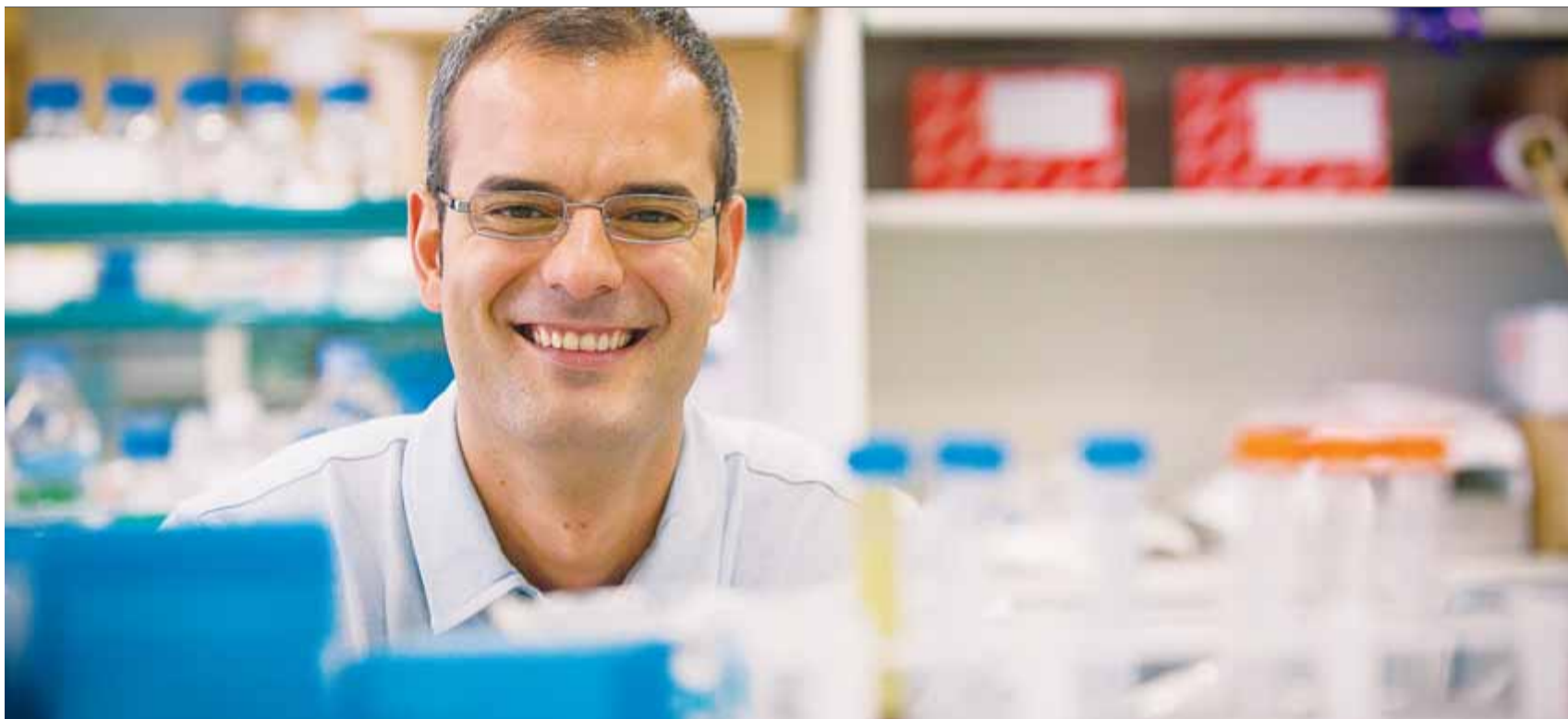


## Salvador Aznar Benitah

Investigador de l'IRB guardonat amb el IX Premi Banc Sabadell a la Investigació Biomèdica



Salvador Aznar Benitah, de 38 anys, va néixer a Montreal. De petit, la família es va traslladar a Madrid; no obstant això, va tornar al Canadà a estudiar bioquímica. Va completar la formació a Madrid i va treballar a Londres abans d'aterrar a Barcelona, el 2006. Des de l'any passat, treballa a l'IRB, on és l'investigador principal del laboratori de cèl·lules mare i càncer.

El doctor Salvador Aznar Benitah, al laboratori de càncer i cèl·lules mare de l'Institut de Recerca Biomèdica (IRB), on treballa des de l'any passat ■ ALBERT SALAMÉ

# “A Espanya, la ciència no és una prioritat política”

**OPORTUNITATS** • “La mobilitat en ciència és positiva, però no tenir l'opció de tornar al teu país és un despropòsit. Cal trobar altres vies de finançament” **CONJUNT** • “Si el centre del costat no té fons, això afecta la qualitat científica de tots” **LÍNIA DE RECERCA** • “El càncer s'associa a l'envelliment i creiem que el desajustament del nostre rellotge intern és clau”

Marta Ciércoles  
BARCELONA

**P**odria estar investigant en qualsevol país del món. Però, després de set anys al Centre de Regulació Genòmica (CRG), Salvador Aznar va apostar l'any passat per l'Institut de Recerca Biomèdica de Barcelona (IRB). Avui rep el IX Premi Banc Sabadell a la Investigació Biomèdica, un guardó dotat amb 50.000 euros.

**Per què va optar per l'oferta de l'IRB en lloc de tornar a l'estranger, on no li faltaven ofertes?**

L'IRB és un centre capdavanter en la investigació biomèdica a escala internacional. Van influir diversos factors a l'hora de prendre la decisió: els investigadors de l'IRB, l'encaix de la meua investigació dins del centre, la direcció i la seva visió a curt i llarg termini de la ciència, el finançament, els serveis tècnics i científics... L'IRB era la millor opció.

**Creu que hauria tingut més**

**oportunitats marxant a fora?**

En molts països el finançament és molt millor que no pas a Espanya. La inversió en recerca s'ha reduït a nivells ridículs en els darrers anys. No obstant això, per sort, tenim accés al finançament europeu i estranger. Tot i ser un procés molt competitiu, hi ha uns quants centres que aconsegueixen atraure molts diners d'organismes i fundacions. És difícil saber què hauria passat si hagués tornat a marxar fora. Em concentro a fer-ho tan bé com puc aquí.

**Vostè es dedica a l'estudi de les cèl·lules mare adultes, l'envelliment i l'aparició de tumors. Podem frenar un procés tan natural com l'envelliment?**

Jo crec que el procés d'envellir no es pot aturar. Ara mateix, tot indica que és un destí del qual no ens podem escapar. L'estudi de les cèl·lules mare ens demostra que es pot aconseguir que els models animals visquin més i millor. Però, inexorablement, tots els organismes moren. És una part indissoluble de la vida.

La nostra feina no se centra a aturar l'envelliment, sinó a establir un envelliment saludable.

**Com se li va ocórrer investigar la influència del cycle circadiari en el comportament de les cèl·lules mare adultes?**

La nostra pregunta inicial era molt general: com saben les cèl·lules mare dels teixits adults quan han de proliferar i quan no? Mitjançant l'anàlisi dels gens que s'expressen durant la transició de la quiescència a la proliferació, vam observar que la maquinària que regula el nostre rellotge intern canviava. Vam desenvolupar uns experiments que ens han ajudat a entendre per què el rellotge és essencial per a la funció de les cèl·lules mare adultes i per què, quan es perd, el teixit envella. Però crec que només hem vist la punta de l'iceberg...

**Una persona amb alteracions constants del rellotge intern té més risc de patir càncer?**

Hi ha estudis que indiquen que les persones que estan en *jet lag*

constant tenen més predisposició a desenvolupar certs tipus de tumors. Però aquest només és un factor més. Durant l'envelliment, el nostre rellotge es va desajustant i potser això és molt més determinant que no pas els canvis d'horari derivats de la feina. És un desajustament que patim tots, al marge dels horaris que haguem tingut al llarg de la vida. La gran majoria de tipus de càncer estan associats a l'envelliment i és aquí on creiem que el mal funcionament del nostre rellotge intern



El procés d'envellir no es pot aturar, però sí que podem fer que sigui més saludable

pot ser clau. A poc a poc, anem entenent per què es produeix aquest desajustament.

**Ha notat en primera persona els efectes de les dificultats pressupostàries?**

Tots ho estem notant. La ciència s'ha de mirar en conjunt. Si el centre del costat no té finançament, això ens afecta a tots i afecta la qualitat científica. Malauradament, tota una generació de científics no podrà desenvolupar la seva tasca a Espanya. La mobilitat en ciència és positiva, però no tenir l'opció de tornar al teu país és un despropòsit. Davant d'això, hem d'activar iniciatives que ens permetin obtenir finançament per altres vies alternatives que en altres països funcionen molt bé i que no depenguin de decisions polítiques, com el mecenatge, les fundacions privades i les associacions per a diversos tipus de malalties. Això no vol dir que no s'hagi d'apostar per un finançament públic, però és clar que, a Espanya, la ciència no és una prioritat política. ■